

Tanken med denne beregningsmåde har utvivlsomt været at opnå en vis progression i beskattningen. Den omstændighed, at indkomsterne ikke kan forhøjes med mere end 50 pct., bevirker imidlertid, at progressionen ophører, når indkomsterne når op over ligningsskalaens toppunkt. For indkomster, der overstiger denne grænse, er skatten således ikke progressiv, men proportional med den skattepligtige indkomst — nedsat med eventuelle hustru- og børnefradrag — og andrager $1\frac{1}{2} \times$ ligningsprocenten.

Det gældende beskatningssystem bevirker endvidere, at indkomstforøgelser beskattes hårdere på indkomstrin under ligningsskalaens toppunkt end merindkomster hos personer, hvis indkomst i forvejen ligger over toppunktet. . . . .

Det gældende system virker særlig uheldigt i de tilfælde, hvor en lille indkomstforøgelse bringer indkomsten op over en af de mange indtægtsgrænser, hvor ligningsskalaen medfører en springvis forøgelse af kommuneskatten. I sådanne tilfælde kan skattestigningen endog blive større end selve indtægtsforøgelsen.

I de tre hovedstadskommuner — København, Frederiksberg og Gentofte — udskrives kommuneskatten efter andre principper. Indkomsterne nedsættes med eventuelle hustru- og børnefradrag, der i alle tre kommuner udgør samme beløb som ved statsskattens beregning, og skatten beregnes derefter ved hjælp af en fælles, progressiv *rateskala* af samme art som de skalaer, hvorefter statsindkomstskatten udskrives. Den fælles skala, der anvendes såvel for forsørgere som for ikke-forsørgere, angiver kommuneskattens grundbeløb, og de enkelte kommuner fastsætter hvert år, med hvilken procent af skalaens grundbeløb kommuneskatten skal udskrives. For skatteårene 1957-58 og 1958-59 udskrives København således skatten med 132,5 pct. af skalaens grundbeløb, medens den tilsvarende udskrivningsprocent i Frederiksberg kommune er 95 og i Gentofte kommune 90. Grundbeløbsskalaen er udformet således, at indkomster under 1 500 kr. er skattefri. Sammenlignet med de ligningsskalaer, der anvendes i de fleste købstæder, medfører hovedstadskommunernes grundbeløbsskala, at de laveste og de største indkomster beskattes forholdsvis kraftigt, medens kommuneskatten af mellemindtægterne er forholdsvis lempelig i hovedstadskommunerne. Endvidere bevirker den omstændighed, at forsørgere og ikke-forsørgere i hovedstadskommunerne beskattes efter samme grundbeløbsskala, at skatten af ikke-forsørgere er forholdsvis lempelig i disse kommuner.“

De gældende regler om *skat til erhvervskommunen* er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslaget om afløsning af skat til erhvervskommunen.

Lovens indhold.

Efter nærværende lov skal den kommunale indkomstskat i købstæderne samt i forstæderne og i de større bymæssige